

af det saltvand de drak, eller på grund af sult og pest.

For at vi ikke skulle opdage, hvor stort antallet af lig var, undlod de at kaste dem i vandet – her kunne brigantinerne¹¹⁹ finde dem – og de blev heller ikke smidt uden for det område, de selv befandt sig på, således at vi kunne få øje på dem rundt omkring i byen. I de gader, hvor de opholdt sig, var der derfor så store mængder af døde, at man ikke kunne gå rundt uden at træde på dem. Da byens indbyggere nærmede sig, gav jeg ordre til at anbringe spaniere i alle gader for at forhindre vore allierede i at slå disse ulykkelige skabninger ihjel; antallet var uendeligt. Jeg gav også vore allieredes ledere ordre om, at de ikke måtte tillade, at disse flygtninge blev slået ihjel, men da de var så mange var det umuligt at forhindre det den dag; mere end femtentusinde mennesker blev myrdet.

Herefter følger en beskrivelse af hvorledes spanierne tvinger aztekerne til at stoppe kampen.

Det behagede Gud at lade Garci Holguin, en kaptajn på en af brigantinerne, at indhente en kano, hvori der befandt sig flere fremtrædende personer. I brigantinens stævn havde han to-tre armbrøstskytter, og da han sejlede ind foran kanoen, signalerede de til ham om ikke at skyde, fordi deres hersker befandt sig i kanoen. Kanoen blev hurtigt opbragt og Quatemucin, herskeren over Tacuba, og andre høvdinge i kanoen blev fanget. Garci Holguin bragte straks herskeren over byen og de andre højtstående fanger hen til den husrække nær søen, hvor jeg befandt mig.

119 Småskibe, som spanierne havde ladet bygge for at kunne omslutte hovedstaden.

120 Få dage efter at Quatemucin var blevet fanget torturerede spanierne ham for at få

Da jeg, for ikke at vise hårdhed, bad ham tage plads, gik han straks hen til mig og sagde til mig på sit eget sprog, at han havde gjort alt, hvad han kunne for at forsvare sig selv og sit folk, og at han nu ikke var noget mere, og at jeg kunne gøre med ham, hvad jeg ville. Han lagde sin hånd på en dolk, som han bar, og bad mig om at stikke den i ham og dræbe ham. Jeg trøstede ham og bad ham om ikke at være bange.

Da herskeren var blevet taget til fange, hørte kampen øjeblikkeligt op, og det behagede Gud at lade det ende denne dag, San Hipolitos' dag, den 13. august i året 1521.¹²⁰

15. Bartholomæus de las Casas: Indianer-massakren. En kort beretning om Vestindiens tilintetgørelse, 1541

De las Casas deltog som 19-årig, færdiguddannet præst i Columbus' 2. rejse til De vestindiske Øer, forøvrigt sammen med sin far, der også var med på Columbus' første rejse. I 1541 skrev de las Casas et indigneret forsvar for indianerne og gjorde heri et voldsomt udfald mod spaniernes behandling af indianerne. Desværre var de økonomiske interesser i Spanien for store til, at de las Casas kunne sætte sig op imod dem. Man regner med, at der i Latinamerika mellem 1492 og 1650 skete en befolkningsnedgang på 90% blandt den oprindelige befolkning – fra ca. 60 mill. til 5 mill. indianere. I sin kvide var de las Casas så uheldig at foreslå, at alle europæere skulle have lov til at indføre 12 negerslaver hver fra Afrika. På den måde håbede han, at spanierne ville lade indianerne være i fred. Desværre fik dette jo nogle helt uoverskuelige konsekvenser.

ham til at afsløre, hvor aztekerne havde gemt deres skatte. På trods af at han fik brændt fødderne i stykker, afslørede han intet. Tre år senere blev han henrettet.

De las Casas var hemmelig om dette vigtige

De vestindiske spaniere stort antallet af første store skønne kredse på (en spanier på store øer mange i må formåede om det nærtot hundrede denne øken der titusinde dages men en biker skulle troler størstedette ste

Her følger

Til disse styret med kom spanier og tigrene end at volde so læggelse der, at næ eller læs som er f der af d tre mill Hispanic bage. Ø næsten s ger idag San Juan

hed, bad
ks hen til
: sprog, at
kunne for
og at han
eg kunne
ille. Han
han bar,
i ham og
n og bad

taget til
religt op,
det ende
s, den 13.

Casas: kort

g, færdig-
rejsen til
sammen
å Colum-
v de las
ør india-
nt udfald
af india-
miske in-
at de las
ød dem.
namerika
kete en
andt den
. 60 mill,
var de las
lle euro-
dføre 12
len måde
ade indi-
c dette jo
venser.

rne havde
at han fik
ørede han
rettet.

De las Casas er også interessant, fordi det var ham, der afskrev Columbus' hemmelige logbog, og dermed sikrede dette vigtige dokument for eftertiden.

De vestindiske Øer blev opdaget i 1492 og allerede året efter beboet af kristne spaniere. Det er således 49 år siden, et stort antal spaniere tog hertil, og det første sted de bosatte sig var den store, skønne ø Hispaniola, som har en omkreds på seks hundrede spanske mil (en spansk mil = 6687 m). Rundt om den på alle sider ligger talrige andre store øer, og vi så, at de var beboet af så mange indianske befolkninger, at dette må formodes at være det tættest befolkede område i verden. Fastlandet, som det nærmeste sted ligger omkring tohundredeoghalvtredsindstyve mil fra denne ø, har en kyststrækning, af hvilken der hidtil nu er udforsket over titusinde mil, og hvor der hver dag opdages mere. Disse strækninger er som en bikube, så tæt befolket, at man skulle tro, at Gud havde samlet hele eller størstedelen af menneskeslægten på dette sted.

Her følger en beskrivelse af indianerne.

Til disse blide lam, af deres skaber udstyret med så mange gode egenskaber, kom spanierne som sultne ulve, løver og tigre. Og de foretog sig ikke andet end at tilintetgøre, myrde, forfølge, volde sorg, mishandle og sprede ødelæggelse på alle mulige mærkelige måder, at man aldrig før har hverken hørt eller læst om lignende grusomheder, som er foregået i et sådant omfang, at der af den oprindelige befolkning på tre millioner sjæle, som vi så på Hispaniola, idag kun er to hundrede tilbage. Øen Cuba, som har en længde næsten som fra Valladolid til Rom, ligger idag øde hen. De store, smukke øer, San Juan og Jamaica, er begge hærgede

og øde. Lucayos-øerne, der ligger nord for Cuba og Hispaniola, og består af omkring tresindstyve store øer og mange mindre, hvoraf den ringeste er mere frugtbar og skønnere end Kongen af Spaniens have og med det bedste og sundeste klima i verden, og hvor der levede over halvtredstusinde sjæle, er idag uden en eneste indbygger. Alle blev dræbt eller transporteret til Hispaniola til tvangsarbejde. Da et skib senere sejlede dertil for at finde frem til de mennesker, der måtte bo der, fordi en god kristen med et barmhjertigt sind ønskede at vinde dem for den kristne tro, var der ialt kun elleve mennesker, som jeg selv så. Andre øer i nærheden af San Juan, et antal omkring tredive stykker, er på samme måde lagt fuldstændig øde. Alle disse øer, som tilsammen måler over to tusinde mil, ligger nu helt øde og ubeboede hen.

På det store fastland ved vi med sikkerhed, at vore spaniere har øvet grusomme og skændige handlinger. De har affolket og ødelagt mere end ti kongeriger større end Spanien, iberegnet Aragonien og Portugal, et tætbefolket område på over to tusinde mil.

Vi kan med vished og i overensstemmelse med sandheden berette, at der gennem disse fyrretyve år ved de kristnes uretfærdige og tyranniske, djævelske handlinger er døde over tolv millioner sjæle, mænd, kvinder og børn, og jeg tror ikke, at jeg tager fejl, hvis jeg anslår tallet til over 15 millioner.

De spaniere, som kom hertil, og som kaldte sig kristne, har i det store og hele hovedsageligt anvendt to metoder til at udslutte disse ulykkelige folk fra jordens overflade. For det første med de uretfærdige, grusomme og blodige krige, de har ført imod dem. Dernæst ved at dræbe enhver, der søgte eller trængte efter frihed for at slippe ud af de lidelser, de var underkastet, sådan som mange stolte mænd og unge

gjorde. Almindeligvis sparer krige kun børns og kvinders liv, men her blev de pålagt så hårdt og grusomt arbejde, som end aldrig har været lagt på mænd eller dyr. Disse to former for infernalsk undertrykkelse og andre mishandlingsmetoder førte snart til de undertrykte folks undergang.

Grunden til, at de kristne har myrdet og udryddet dette umådelige antal mennesker er ene og alene for hurtigst muligt at nå deres mål, nemlig at skaffe sig guld og rigdom på kortest mulig tid. Kort sagt, deres umættelige begær og grådighed, som verden ikke har set magen til. Og landets frodighed og rigdom og disse tålmodige, venlige mennesker gjorde det let for dem at udøve deres

grusomme værk. For spanierne foragtede disse mennesker (her taler jeg sandheden om, hvad jeg ved og har set) de behandlede dem end ikke som dyr, men de betragtede dem som værre end det værste skidt. Og så lidt har de regnet deres liv og sjæl, at de lod alle disse mange mennesker lide døden uden den sande tro og sakramente. Og dette er den uimodsigelige sandhed, som alle tyrannerne og morderne ved og erkender: Indianerne her har aldrig voldt nogen kristen fortræd, men har modtaget dem, som var de kommet fra himlen indtil de mange overgreb, voldshandlinger og mord mod dem og deres landsmænd vendte dem mod spanierne.

Portu Opd

Året efter rejsen til Indisland og gisisk ekspedition med Cabral fik med sig hvede sønlemæus D. Kap det Gama berherresving men med Cabral for i Atlanterhavet april 1500 var Brasili Cruz, "det

Cabral Vera Cruz forskellige langs kysten bage til Portugal fundet og rundt om Cabral sendte bragte et regeringse Caminhas overstrømmet land sendte for at fore af landet, s Vespucci. kilometer kyst, og derefter rettede op og gyndte på om man er vej til Øst en mere landet blev